

SAKSPAPIR

Saksnr	Utval	Type	Dato
042/17	Plan- og miljøutvalet	PS	26.04.2017
	Plan- og miljøutvalet	PS	

Saksbehandlar	ArkivsakID
Christian H. Reinshol	16/2379

Godkjenning av planprogram for reguleringsplan Langøy-Ospeneset akvakulturområde, plan-ID 1263-201606

Vedlegg :

Planprogram. Langøy-Ospeneset akvakulturområde. 07.02.2017. Etter høyring 18.04.2017Oppsummering og kommentarar til merknadar. 18.04.2017Merknadar til varsel om oppstart. Samla. 18.04.2017Innspill til planprogram Ospeneset akvakulturområde - plan-id 1263-201606

Rådmannen sitt framlegg til vedtak

I medhald av plan- og bygningslova § 12-9, godkjenner plan- og miljøutvalet planprogram for Langøy-Ospeneset akvakulturområde, revidert 18.04.2017.

.....

Plan- og miljøutvalet - 042/17

PM - behandling:

Saka er utsett til neste møte grunna sein utsending av dokumenter.

PM - vedtak:

Saka er utsett til neste møte grunna sein utsending av dokumenter.

Saksopplysningar:
Politisk handsaming

Saka skal avgjerast i Plan- og miljøutvalet

Bakgrunn

Planprogram for reguleringsplan for Langøy-Ospeneset akvakulturområde har vore på høyring i perioden 24.02.2017 til 08.04.2017 og det kom inn til saman 10 merknader til planprogrammet i høyringsperioden. I høyringsperioden har det også vore gjennomført koordinerande møte med aktuelle sektormynde innanfor fagområdet akvakultur for å få tilbakemeldingar på planarbeidet så langt. Det vart også gjennomført informasjonsmøte på Lindås om planarbeidet.

Plan- og miljøutvalet gjorde vedtak om oppstart av planarbeid og høyring av planprogram i møte den 22.02.2017, sak 010/17.

Plankonsulent for reguleringsarbeidet har oppsummert merknadane som kom inn i høyringsperioden og merknadsskjemaet frå konsulent er lagt ved som vedlegg til saka, saman med merknadane som har kome inn. Administrasjonen vil gå gjennom aktuelle problemstillingar i merknadane under, i tillegg til eigne vurderingar knytt til planprogrammet.

Gjennomgang av innkomne merknader til planprogram for Langøy-Ospeneset akvakulturområde:

Planprogrammet har vore på høyring i perioden 24.02.2017 til 08.04.2017 og det kom inn til saman 10 merknader til planprogrammet i høyringsperioden frå offentlege mynde og naboar og grunneigarar i området. Under vert aktuelle problemstillingar frå dei ulike merknadane kort gjennomgått, med administrasjonen si vurdering til kvar enkelt merknad. Plankonsulent/tiltakshavar sine kommentarar til merknadane er lagt som vedlegg til saka.

1. *Bergen og Omland Hamnevesen* viser til at Kystverket vil handsame søknader knytt til hamne- og farvasslova for akvakulturanlegg.

Administrasjonens vurdering: Vert teke til orientering.

2. *Fiskeridirektoratet* peiker på at det er sentralt at marint biologisk mangfald, og då

spesielt gytefelt for torsk ved Ådnøy og bløtbunnsfauna ved Langøy vert teke omsyn til. Vidare er det sentralt at ein tek omsyn til at akvakulturanlegg får tilstrekkeleg med areal gjennom reguleringsplanen til å kunne justere anlegg og kunne tilpasse seg ny teknologi. Fiskeridirektoratet meiner planprogrammet er utfyllande i høve dei interesser som skal ivaretakast.

Administrasjonens vurdering: Som Fiskeridirektoratet peiker på, er tema knytt til naturmangfald med i planprogrammet. Elles er føremålet med planen å regulere eit føremålstenleg akvakulturområde som skal vere fleksibelt i høve justeringar og endring i teknologi. Det er presisert i planprogrammet at ein skal drøfte arealspørsmålet for akvakulturanlegg og ikkje driftsmessige tilhøve.

3. *Kystverket* peiker på at det er registrert bilei i området og ber om at denne vert inkludert i planarbeidet. Har elles ingen merknadar utover at dei ynskjer å bli inkludert i arbeidet vidare.

Administrasjonens vurdering: Omsyn til bilei vil bli inkludert i planmaterialet.

4. *Hordaland fylkeskommune* peiker på at marine næringar, som akvakultur, er eit prioritert satsingsområde for Hordaland fylkeskommune. Hordaland fylkeskommune ser det som særleg viktig at kommunen gjennom arealplanlegging legg til rette for ei berekraftig og lønnsam utvikling innafor akvakulturnæringa. Fylkeskommunen ønskjer å påpeike at ein kommune gjennom arealplanar ikkje kan fastsette føresegner som gjeld typiske drifts- og næringsrelaterte forhold om for eksempel produksjonskapasitet, fiskevelferd, rømming og krav som gjeld lakselus eller andre biologiske faktorar. Dette er tilhøve som er regulert gjennom anna regelverk og kor ulike sektormyndene har tilsynsansvar. Det er viktig at tilstrekkeleg med areal vert sett av til justering og tilpassing til ny teknologi i anlegga.

Fylkeskommunen peiker vidare på at ein bør halde reguleringsføremål på kommuneplannivå med einsidig akvakulturføremål der merder og forflåte skal kome, og at ein viser fleirbruksføremål i sjø med moglegheit for fortøyningar i sjø elles i området.

Det vert vidare vist til at det er gjort grundige undersøkinga i samband med driftsløyver etter akvakulturlova, og det vert oppfordra til at desse vert brukt inn i planarbeidet. Fylkeskommunen vurderer at utgreiingane knytt til det akvakulturfaglege er tilstrekkelege.

Det vert elles peika på at fylkeskommunen meiner at det ikkje bør etablerast ein fast praksis for å krevje reguleringsplan for etablering av akvakulturanlegg, då tilhøve som trengs å utgreiast i høve etablering av akvakulturanlegg i stor grad vert gjort gjennom akvakulturlovverket. Arealtilhøve knytt til akvakulturanlegg vert tilstrekkeleg utgreidd gjennom kommuneplanprosessen. Fylkeskommunen peiker avslutningsvis på at tilhøve knytt til landskap, friluftsliv og naturmangfald må

omtalast i planmaterialet.

Administrasjonens vurdering: Planarbeidet tek opp i seg merknadane til fylkeskommunen i stor grad. Planarbeidet tek sikte på å få regulert tilstrekkeleg med areal for å kunne etablere akvakulturanlegg basert på dagens løyver på dei aktuelle lokalitetane. Det er ikkje planlagt å regulere driftsmessige tilhøve ved drifta av anlegget utover dei tilhøve som skal vurderast gjennom planlegging etter plan- og bygningslova. Ein utarbeider reguleringsplan for arealet i dette tilfellet, då ein elles ville brukt for lang tid på å få dette gjennom som normal rullering av kommuneplanen. Administrasjonen er elles einig i at eksisterande materiale som er utarbeidd i samband med handsaming etter akvakulturova på Ospeneset og Langøy bør brukast som kunnskapsgrunnlag inn i konsekvensutgreiinga. Elles er dei tema som vert trekt fram av fylkeskommunen allereie omfatta av planprogrammet.

5. *Fylkesmannen i Hordaland* peiker på at aukande aktivitet og press på sjøområda frå ulike bruks- og verneinteresser den seinare tid, har medverka til at Kommunal- og moderniseringsdepartementet ved fleire høve har uttrykt at oppdrettsnæringa i Hordaland er tent med å utviklast gjennom opne og inkluderande arealplanprosessar. I utgangspunktet er kommuneplanen det sentrale verktøyet for arealbruk for akvakulturnæringa, men på bakgrunn av at rullering av kommuneplanen vil ta for lang tid, har tiltakshavar likevel valt å starte reguleringsplanarbeid for lokalitetane. Fylkesmannen peiker også på at det er starta opp eit plansamarbeid for interkommunal plan for Austfjorden, der dei aktuelle lokalitetane som no vert regulert skal inkluderast. Så lenge utgreiingane for den delen av fjordsystemet som skal detaljregulerast vert gjort like grundig som dei ville ha gjort i den overordna planen, har ikkje Fylkesmannen innvendingar mot at kommunen køyrer ei parallell planlegging for desse områda.

Fylkesmannen set vidare spørsmålsteikn ved om det aktuelle regulerte området er stort nok, då forankringa for anlegga vil strekke seg over kommunegrensene. Det vert peika på at tiltak i Masfjorden kommune også vil krevje ein planprosess i denne kommunen. Forankringsanlegga er del av anlegget og det vil ha betydning for andre interesser (t.d. fiskeri, friluftsliv, forsvar, nabokommune) å få vite kor dei ligg. Om ein ikkje kan vise eksakt kvar desse kjem, må det regulerast tilstrekkeleg med areal for å vise kvar desse kan kome. Fylkesmannen peiker også på at det må vurderast om akvakulturanlegget skal visast i fleire vertikalnivå for å illustrere arealbruken. Når det gjeld areal til overflateanlegg, peiker Fylkesmannen på at ein ikkje bør regulere meir enn naudsynt areal for installasjonar og manøvreringsareal.

Når det gjeld driftsmessige tilhøve, peiker Fylkesmannen på at dette ikkje skal regulerast, men at ein kan vurdere å utarbeide føresegner knytt til estetiske tilhøve, forbod mot former av bruk, støykrav m.v., for å fremje føremålet med planen, avvege interesser og ivareta ulike omsyn i og utanfor planområdet.

Utgreiingane i reguleringsplanen skal vere så omfattande at ein er trygg på at området er eigna til føremålet og at planens reelle verknader for miljø og samfunn kjem fram. Det vert oppfordra til å nytte all kunnskap som ligg tilgjengeleg inn i planarbeidet. Vidare vert det vist til at det skal utarbeidast ROS-analyse for

planen og at denne må sjåast i samanheng med konsekvensanalyse, men at tilhøve som overlappar ikkje er naudsynt å vurdere to ganger. Fylkesmannen viser avslutningsvis til at dei tema som er opplista i planprogrammet er tenlege og at det om naudsynt bør brukast ekspertise i utgreiingane.

Administrasjonens vurdering: Når det gjeld tilhøve knytt til interkommunal plan for Austfjorden, er administrasjonen einig i at ein her må dra nytte av eventuelle samtidige utgreiingar og sjå desse planane i samanheng om planprosessane overlappar. Uansett vil reguleringsplanen ta opp i seg viktige tema som også vil verte drøfta i den interkommunale planen.

Når det gjeld tilhøvet til fortøyingar, administrasjonen einig med Fylkesmannen at desse må verte trekt fram og drøfta grundig i planmaterialet. Administrasjonen meiner likevel at det er tilstrekkeleg å vise omfang av desse som illustrasjonar og situasjonskart i planmaterialet, då kommuneplanane for begge kommunane i utgangspunktet opner opp for denne typen installasjonar. Det sentrale må vere at arealet som er og evt vil verte beslaglagt vert vist i planmaterialet. Tilhøvet knytt til interkommunal reguleringsplan/to reguleringsplanar for å vise fleirbruksareal i sjø er også diskutert administrativt med Masfjorden kommune, der ein har kome fram til at dette ikkje er naudsynt å ta med i denne omgang så lenge ein har gode illustrasjonar som viser potensielt omfang av fortøyningar.

Administrasjonen følgjer elles Fylkesmannen i vurderingane knytt til avgrensing av areal på overflata. Ein bør vurdere i kva grad ein skal bruke anvende føresegner knytt til estetiske krav som eksempelvis byggehøgder og byggegrensar, saman med andre omsyn som manøvreringsareal, omsyn til naboar, friluftsliv, etc. Dette er tilhøve som vil verte ein del av det endelege planmaterialet.

I høve utgreiingar er administrasjonen einig i at ein må nytte tilgjengeleg kunnskap inn i planarbeidet slik at ein får drøfta dei ulike problemstillingane knytt til arealbruken på ein tilstrekkeleg god måte. Ein vidare god prosess med møter med dei ulike sektormyndene slik ein har hatt til no, ser administrasjonen som føremålstenleg for den vidare prosessen for reguleringsplanen.

6. *Hytteigarar og fastbuande i Hodnelandsområdet* er opptekne av plassering av forflåta til anlegget, og ynskjer at denne vert plassert på nordsida anlegget for å redusere operasjonell støy og forstyrrende aktivitet frå drifta av anlegget. Ei flytting av forflåten vil også ha ein betydelig visuell effekt.

Vidare peikes det på at store anlegg med plastringar må haldast så langt som mogleg ute i det opne fjordbassenget, og ikkje trekkast inn i Austfjorden der det er mindre eigna for denne typen store anlegg. Ved å trekke anlegget lenger ut i fjorden vil ein også minke smittefaren mellom anlegga. Det vert peika på at Krossneset/Laberget lokaliteten vart flytta nordover i 2016 og ligg no like i nærleiken på andre sida av fjorden for Ospeneset.

Det vert vidare trekt fram at merdane på Ospeneset må trekkast nærast mogleg land, då folk i liten grad vil nytte området mellom anlegget og land til ferdsle og

friluftsføremål. Dei fleste føretrekk å køyre på utsida av ringane. Slik anlegget ligg i dag er det svært dominerande i fjorden.

I høve naturverdiar vert det vist til at områda rundt Hodnelandsholmane og grunnene rundt Sæveråsfluen er viktige gruntvanns oppvekstområde for fisk og krepsedyr, samt hekke- og yngleområde for mange arter, mellom anna raudlistearter. Aksjonsgruppa peiker på at det er viktig å halde ureining frå drifta av anlegget så langt vekk som mogleg frå desse områda. Det vert vist til at det spesielt sommarstid pga mellom anna vindgenerert oppstuvingsseffekt vert tilført vannmassar frå anlegget mot Hodnelandsholmane.

Aksjonsgruppa peiker også på at området sør for fiskemerdene og der forflåten er plassert i dag, er eit viktig og gammalt hevdvunne fiskeområde for bygdene Hodneland og Sæveråsvåg, og er mykje benytta i sommarhalvåret. Det at akvakulturanlegget har lagt beslag på større delar av sjøallmenningen ved ei omdisponering av forflåten mot sør, gir større ulemper for lokal bruk av området til fiske. Avslutningsvis peiker aksjonsgruppa på at dei er uroa for at økosystemet i Austfjorden over tid kan få same belastning som i Masfjorden, med ei overbelastning av miljøgifter. Sjølv om tilhøva i Austfjorden er annleis, er det fleire anlegg i Austfjorden og ein frykter for langtidsverknadane. Eventuell auke i biomasse må gå utover i Fensfjorden og ikkje innover i fjordsystemet.

Administrasjonens vurdering: Når det gjeld flytting av forflåten så vil dette vere eit tema i utarbeidinga av planframlegget og er dekkja av planprogrammet. Når det gjeld plassering av anlegget og nye merder, så legg planprogrammet ikkje opp til ei flytting av lokaliteten utover det som er vist i kommuneplanen, men ein skal vurdere i planarbeidet kvar eventuelle nye merder skal kome og om det skulle vere aktuelt med justeringar av anlegg. Det er lite truleg at desse vil kome sør for eksisterande anlegg, men dette vil kome fram i planframlegget når det er ferdig utarbeidd. Når det gjeld nærleik til andre anlegg, så er dette tilhøve akvakulturmynde og Mattilsynet vurderer i høve avstandskrav og smittefare i samband med akvakulturløyver, men temaet vil verte drøfta i planen. Tilhøvet til friluftsliv vil også verte drøfta, og innspelet vert teke med inn i arbeidet med planen vidare. Når det gjeld naturverdiar så er dette gode innspel som vert teke med vidare inn i planarbeidet. I høve den totale belastninga på økosystemet, så er dette tilhøve som kontinuerleg vert vurdert. Lindås og Masfjorden kommunar er i gang med oppstart av kommunedelplan for Austfjorden, der mellom anna tilhøvet til akvakultur i fjordbassenget vil vere eit sentralt tema.

7. *Helga Skauge* peiker på at akvakulturanlegg gjer skade på sjøen og økosystemet som næringa så langt ikkje har klart å løyse, til dømes lakselus, sjukdomar og bruk av kjemikaliar for å bekjempe desse. Skauge viser til at Austfjorden har vore viktig for folket i området med gode fangstar. I dag er det utslepp til fjorden frå Mongstad og Sløvåg i tillegg til ureinsa kloakk og kjemikaliar frå reinseanlegga. Det vert vist til at det synes å bli mindre fisk i fjorden samstundes som storleiken på fisken minskar. Tidvis får ein også fisk som lukter av kloakk og som må kastast. Skauge peiker på at fjorden høyrer inn under allemannsretten og soleis fiske- og friluftaktivitetar for folket. Skauge set spørsmålsteikn ved kvifor kvalitet på natur og miljø vert handheva mykje strengare på land enn det som er tilfelle i sjø. Det vert også sett spørsmålsteikn ved kva inntekt kommunen får frå anlegga samanlikna med skatten

frå innbyggjarane elles. At store multinasjonale selskap som ofte står bak oppdrettsanlegga skal få nytte fjorden gratis til skade for innbyggjarane er nær sagt utruleg. Skauge ynskjer ikkje utviding av anlegga.

Administrasjonens vurdering: Når det gjeld tilhøve knytt til påverknad på naturmiljøet som sjukdommar, lus og utslepp, er dette dekkja av planprogrammet og tilhøva vil verte omtalt i planmaterialet. Ei vurdering av samla belastning vert gjort av sektormyndene som Fylkesmannen, Mattilsynet og fylkeskommunen i samband med at det vert gitt akvakulturløyver. Akvakulturanlegg vil påverke omgjevnadane sine, og dette er tema som vil verte diskutert i planmaterialet og det er sektormyndene som vurderer i kor stor grad det skal opnast for akvakultur innanfor eit område. Kommunen gir i kommuneplanen rettar til eksempelvis akvakultur, som er eit viktig nasjonalt og regionalt satsingsområde. Administrasjonen har forståelse for at regelverka ulike tiltak som naust og akvakulturanlegg vert vurdert etter kan verke strenge og urettferdige, men kommunen må forholde seg til dei lovar og reglar som til ei kvar tid gjeld. I den forbindelse må kommunen vurdere i kva grad ein ynskjer å sleppe til næringsverksemd innanfor allmenningane og kva nytte kommunen/regionen/nasjonen har nytte av ei slik disponering. Planprosessen er ein del av ei slik vurdering som vert gjort av kommunen.

8. *Arne Aven* peiker innleiingsvis på at 0-alternativ for konsekvensutgreiinga i reguleringsplanen må ta utgangspunkt i situasjonen som er vist i kommuneplanen for området, før anlegget vart endra som følgje av stormen Nina. Løyve til endring av anlegget vart gitt gjennom dispensasjon som etter Aven si meining var mangelfullt utgreidd. Endringa av anlegget gjennom dispensasjon har gitt meir støy frå anlegget då forflåten har kome lenger frå land og lenger sør. Vidare er forflåten langt meir eksponert for attraktive strandstrekningar enn tidlegare og det er meir lys og lukt frå anlegget. Det vert vidare vist til at sakshandsaminga gjennom dispensasjon ved førre anleggsendring ikkje opne opp for tilstrekkeleg medverknad frå brukargruppene av det aktuelle området og at ein på bakgrunn av dette gjekk glipp av viktig informasjon i sakshandsaminga. Om ein set situasjonen før Nina-stormen som utgangspunkt for konsekvensutgreiinga, vil ein kunne ta opp i seg dei manglane som dispensasjonshandsaminga førte til. Eit viktig innspel her vil då vere at forflåte og eventuelt nytt merdareal må flyttast lenger nord.

Vidare peiker Aven på at elektrifisering av forflåte er positivt, men at det er viktig at konsekvensutgreiinga synleggjer verknader av framføring av kraftline og inngrep i nærrområde og strandline.

Aven peiker vidare på at det vert lagt opp til ei dobling av merdarealet ved Langøy, og set spørsmålsteikn ved om det også vert lagt opp til ei utviding av biomassen ved anlegget gjennom denne utvidinga. Vedtak om biomasse og vedtak om arealbruk følgjer to ulike lovverk, og Aven ynskjer at det vert belyst i konsekvensutgreiinga kva den planlagte utvidinga av arealet for akvakultur kan medføre av verknader for lyd, lys, støy, ureining og anna medfølgjande aktivitet ei utviding vil kunne ha.

Tilhøve knytt til påverknad av villfisk og medisinerings/avlusing vert trekt fram som tema som må vurderast i konsekvensutgreiinga. Verknad for fritidsfiske generelt

må også vurderast. Ferdsla for småbåtar mellom anlegget og land vert vidare trekt fram som vurderingstema. Avslutningsvis peiker Aven på at det kan tyde på at det føreligg lite kjent kunnskap om det aktuelle området som viktig område for friluftsliv og annan bruk av det aktuelle området og oppfordrar om at ein tek inn detaljkunnskap om folk sin faktiske bruk av området. Planarbeidet må skaffe fram denne kunnskapen og vise korleis den er teken omsyn til i reguleringsplanen.

Administrasjonens vurdering: Når det gjeld vurdeirng av kva som skal vere 0-alternativ for konsekvensutgreiinga, meiner administrasjonen at det må takast utgangspunkt i arealbruken som er i dag, ut frå gjeldande vedtak. Dispensasjonen som vart gitt for utvidinga av akvakulturanlegget har vore gjennom vanleg saksgang for denne typen saker og har også vore til klagehandsaming. Temaene som Aven set fram kan likevel vurderast som del av planarbeidet, sjølv om ein vil ha eit anna 0-alternativ enn det som vert sett fram av Aven. Når det gjeld elektrifisering, så vert normalt framføring av straum vurdert etter energilova og konsesjonsområde for levering av kraft, men temaet kan gjerne omtalast i planen. I høve biomasse så skal det takast utgangspunkt i dagens løyver og regulerast tilstrekkeleg areal ut i frå desse. Tilhøve knytt til villfisk, fritidsfiske og ferdsla inngår i tema for konsekvensutgreiinga. Når det gjeld kunnskapsgrunnlaget er administrasjonen einig i at det må gjerast ein god jobb med innhenting av informasjon som grunnlag for vurderingane.

9. *Katrine Aven Sætre og Frode Sætre* peiker på at strandsona langs Langøy og og dei nærliggande holmane er det området som er mest i bruk til fiske, bading og friluftsliv. Lyd, lukt og lys frå anlegget slik det ligg no er sjenerande til alle tider. Sjølve anlegget er for nære land, slik at det hindrar fritidsfiske. Dei ber om at forflåten vert flytta til nordsida av anlegget og dei ynskjer ikkje ei vidare utviding av anlegget. Om anlegget skal utvidast må dette skje i nordleg retning i tillegg til at ein sikrar fri ferdsla og moglegheit for fritidsfiske langsmed heile området. Ein må også vise omsyn til verneområdet på Grønningane og det vert vist til at det har hekk havørn på Langøy og ein finn oter, skarv og hegre i området. Langøy vert brukt til utmarksbeite for geit og villsau av Sætre.

Administrasjonens vurdering: Tilhøve knytt til verknad frå anlegget på omgjevnadane skal utgreiast i konsekvensutgreiinga. Dette gjeld tilhøve som støy, lys, lukt, ferdsla, fiske, friluftsliv med meir. Naturmangfald er ein viktig del av utgreiingane og skal ta for seg influensområdet for anlegget.

10. *Marianne Sundsbø* peiker på at Langøy-anlegget ligg meir sjenerande til i høve støy og utsyn no enn før anlegget vart utvida etter Nina-stormen. Ei vidare utviding bør skje mot nord og ikkje sør. Området rundt den sørlege delen av Langøy er mykje nytta til friluftsliv og fritidsfiske, og Sundsbø er uroa for at ei vidare utviding sørover skal avgrense opplevinga knytt til friluftaktivitetar. Innverknad på fritidsfiske må også ivaretakst i planarbeidet. Ved ei eventuell elektrifisering av anlegget må det søkast å unngå skjemmande leidningar i terrenget. Sundsbø peiker på at

sjøområdet på Sundsbø er særskilt flott og er oppteken av at dette ikkje skal forringast, då utenlandske turistar som har budd på utleieeigedomene hennar har vore begeistra for naturopplevingane området tilbyr. Sundsbø peiker avslutningsvis på at det er uklart kva «eksisterande kunnskap» som er beskrevet i planprogrammet baserer seg på, utover grunnkart og kommuneplanen sin arealdel.

Administrasjonens vurdering: Planarbeidet vil vurdere kvar utviding skal skje, men denne vil høgst truleg skje mot nord med nye merdar. Det vil verte vurdert i planarbeidet kvar forflåten skal ligge. Vidare skal tilhøve som påverknad frå anlegget, friluftsliv, ferdsle, fiske, naturverdiar med meir vurderast.

Administrasjonen føreset at tilgjengeleg kunnskap via offentleg kjente databasar med registreringar og bruk, kartlegging av regionale friluftsområde, Bergen og omland friluftsråd, samt lokale innspel som har kome inn som del av varsling av oppstart vert lagt til grunn for utarbeidinga av planmaterialet. Vidare er god medverknad frå naboar og innsendarar av merknader sett fram av plankonsulent som viktig for innhaldet i planmaterialet. Administrasjonen vil vurdere om den samla kunnskapen som er henta inn er tilstrekkeleg.

11. *Pål Arnt Stuhr Henriksen* peiker innleiingsvis på at framdriftsplanen i planprogrammet virker særst optimistisk. Henriksen peiker på at det bør gjerast ein totalanalyse av tilhøvene i Fensfjorden, Austfjorden og Masfjorden og konsekvensar av dei anlegga som ligg i fjordane. Mellom anna vert det peika på at vatnet frå Masfjorden kjem ut i same fjordsystemet som no skal regulerast, der det ligg fleire anlegg enn det som er tilfelle i Masfjorden. Ut i frå føre-var prinsippet meiner Henriksen at ein truleg bør ha ein langt grundigare prosess enn det som vert lagt opp til i framdriftsplanen for planarbeidet, sjølv om nok mykje av arbeidet allereie er påbegynt. Henriksen tilrår at ein set planarbeidet på vent til ein får ein oversikt over den totale belastninga på fjordsystemet.

Administrasjonens vurdering: Når det gjeld framdriftsplanen for planarbeidet er administrasjonen einig i at denne er særst stram, men meiner at så lenge ein får gjort dei tilstrekkelege utgreiingane så er det ingenting i vegen for at denne kan holde. Om tidsplanen held vil mellom anna vere avhengig av om kommunen i første rekke og seinare dei aktuelle sektormyndene meiner at planen er godt nok utgreidd. Når det gjeld føre-var prinsippet knytt til kunnskapsgrunnlaget om tilstand i fjordane, så er dette tilhøve som vert vurdert fortløpande i samband med utsleppsløyver for både akvakultur og andre tiltak. Kommunedelplan for Austfjorden og Masfjorden er under oppstart, og denne vil ta opp i seg mange av problemstillingane som vert fremja. Administrasjonen vil peike på at det er gitt utsleppsløyver for dei aktuelle lokalitetane allereie, men ein skal vurdere moglege verknader av ei arealutviding i denne reguleringsplanen.

Vurdering

Administrasjonen har gått gjennom merknadane som har kome inn til oppstart og høyring av

planprogram for reguleringsplan for Langøy-Ospeneset akvakulturområde. Sentrale merknader er detaljeringsgrad i reguleringsplanen, tilhøvet til interkommunal plan for Austfjorden, tilhøve knytt til fortøyingar, plassering av forflåte og nye merdar ved anlegga og tilhøve knytt til friluftsliv, ferdsle, naturmangfald og verknader på omkringliggende områder frå anlegga.

Når det gjeld fortøyingane til anlegga, så ligg desse allereie i dag over kommunegrensa for begge anlegga. Spørsmålet om korleis desse skal framstillast er sentralt i arbeidet, og kommunen meiner dette kan la seg gjere gjennom gode illustrasjonar av sannsynleg plassering utanfor reguleringsgrensene. Administrasjonen vil i utgangspunktet ikkje tilrå at det vert etablert ein interkommunal plan for å vise område som er sett av til fortøyingar då kommuneplanen i både Lindås og Masfjorden oppnar for etablering av desse.

I høve merknader knytt til detaljeringsgrad for områda som vert sett av til akvakultur innanfor planområdet, meiner administrasjonen at det ikkje skal setjast føresegner som er knytt til driftsmessige tilhøve knytt til akvakultur i reguleringsplanen, men at ein kan ta inn føresegner som er knytt til dømes estetiske tilhøve eller tiltak knytt til friluftsliv, støy og liknande.

Det er kome inn ein del merknader knytt til plassering av anlegg, og dette vert teke med inn i planarbeidet, der dette vil vere eit tema. Nye merder vil truleg kome nord for eksisterande anlegg, og tiltakshavar vil vurdere flytting av forflåtar. Administrasjonen er nøgd med at desse tilhøva vert vurdert slik det er omtalt i planprogrammet.

Når det gjeld tilhøve knytt til friluftsliv, ferdsle, naturmangfald, med meir, så er desse omfatta av planprogrammet og vil verte utgreidd i planen. Det er teke inn presiseringar i planprogrammet knytt til dei ulike merknadane og desse er knytt til avgrensing av kva reguleringsplanen skal innhalde (arealbruk), visning av fortøyingar, vurdering knytt til fiske- og ferdsleforbod, informasjon knytt til naturmangfald frå merknader, informasjon knytt til fiskeri og ferdsle på sjø frå merknader, ROS-analyse, og at innspel frå naboar skal inkluderast i kunnskapsgrunnlaget for arbeidet med planen.

Oppsummert meiner administrasjonen at planprogrammet som ligg føre legg til rette for at sentrale tema knytt til reguleringa av akvakulturanlegga og konsekvensutgreiing skal verte utgreidd tilstrekkeleg og danne eit godt grunnlag for reguleringsplanen for området. Viktig innhald i merknader som har kome inn har vorte innarbeidd i planprogrammet der det ikkje allereie var dekkja. Merknadane som har kome inn i samband med oppstart har også gitt eit godt grunnlag for medverknad i det vidare arbeidet med planen. Administrasjonen vil tilrå at revidert planprogram slik det ligg føre vert godkjent.

.....